

Sygn. akt: XU-265/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2013r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 05 grudnia 2013r. we W.

sprawy z odwołania **A. R.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 05 marca 2013r. znak: (...)

i z dnia 05 kwietnia 2013r. znak: (...)

w sprawie **A. R.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

oddala odwołanie.

Sygn. akt X U 265/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 05 marca 2013r. odmówił wnioskodawczyni A. R. przyznania prawa do zasiłku chorobowego za okres od 26 lutego 2013r. do 28 lutego 2013r., a decyzją z dnia 04 kwietnia 2013r. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01 marca 2013r. do 31 marca 2013r.

Zdaniem strony pozwanej zasiłek chorobowy za w/w okresy niezdolności do pracy wnioskodawczyni nie przysługuje, gdyż wnioskodawczyni nie stawiała się na wyznaczone na dzień: 25 lutego 2013r., 19 marca 2013r., i 26 marca 2013r. badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS.

We wniesionym od tej decyzji odwołaniu wnioskodawczyni wносиła o zmianę zaskarżonych decyzji i przyznanie prawa do zasiłku chorobowego za sporne okresy, gdyż wezwania na wyznaczone badania przez lekarza Orzecznika ZUS nie zostało doręczone jej osobiście przez pracownika poczty. Wezwania na wyznaczone przez stronę pozwaną badania przez lekarza orzecznika ZUS wnioskodawczyni odebrała po terminie wyznaczonych badań i stosownie do pouczenia poinformowała stronę pozwaną o przyczynach niestawiennictwa.

Strona pozwana w udzielonej odpowiedzi na odwołanie wniosła o ich oddalenie jako niezasadne.

Sąd stosując zasadę ekonomiki procesowej na podstawie art.219 kpc. połączył obie sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni A. R. do dnia 30 września 2012r. była zatrudniona i podlegała ubezpieczeniom społecznym. Od ustania zatrudnienia wnioskodawczyni przebywała na długotrwałym zwolnieniu lekarskim z powodu niezdolności do pracy. Strona pozwana podjęła decyzję o dokonaniu kontroli zasadności wystawionego zwolnienia lekarskiego na okres od dnia 09 lutego 2013 r. do dnia 28 lutego 2013 r. i od dnia 01 marca 2013r. do 31 marca 2013r.

Strona pozwana wezwała wnioskodawczynię listem poleconym na adres jej zamieszkania we W., ul. (...), na badanie lekarskie wyznaczając termin na dzień 25 lutego 2013r., na dzień 19 marca 2013r. i na dzień 26 marca 2013r. Wnioskodawczyni nie odebrała przesyłki w dniu, w którym próbowano jej je doręczyć za pośrednictwem urzędu pocztowego. W związku z tym zawiadomienia o konieczności ich odebrania pozostawiono w skrzynce pocztowej. Ponownie przesyłka o terminie badania wyznaczonego na dzień 25 lutego 2013r. była awizowana w dniu 27 lutego 2013r. i wobec nie podjęcia jej w terminie została zwrócona w dniu 06 marca 2013r. stronie pozwanej. Wnioskodawczyni nie otrzymała pozostawionego w dniu 27 lutego 2013r. w skrzynce zawiadomienia. W związku z czym, nie stawiała się na wyznaczone badanie. Wezwania na badania wyznaczone przez lekarza orzecznika ZUS na dzień 19 marca 2013r. i na dzień 26 marca 2013r. wnioskodawczyni odebrała w dniu 26 marca 2013r., ok. godz. 18.00. Wnioskodawczyni poinformowała stronę pozwaną o przyczynach niestawiennictwa. Strona pozwana nie wyznaczała kolejnych terminów badań. Decyzją z dnia 05 marca 2013r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 26 lutego 2013 r. do dnia 28 lutego 2013 r., ponieważ mimo dwukrotnego awiza wezwania na badanie do lekarza orzecznika ZUS wnioskodawczyni nie zgłosiła się na badania i tym samym uniemożliwiła przeprowadzenie oceny zasadności leczenia w ramach tego zwolnienia lekarskiego.

Decyzją z dnia 05 kwietnia 2013r. organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 01 marca 2013 r. do dnia 31 marca 2013 r., gdyż wnioskodawczyni nie stawiała się na wyznaczone przez stronę pozwaną badania do lekarza orzecznika ZUS.

Dowód: 1) akta zasiłkowe ZUS-u.

2) przesłuchanie wnioskodawczyni - k. 7 as.

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2013r. Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy wnioskodawczyni w okresie od 26 lutego 2013r. do 31 marca 2013r. była niezdolna do pracy i czy zasadne były wystawione na ten okres zwolnienia lekarskie.

W wydanej w dniu 09 września 2013r. opinii biegły sądowy chirurg ortopeda i neurolog rozpoznali u wnioskodawczyni min. zmiany zwyrodnieniowo – dyskopatyczne kręgosłupa z nawracającym zespołem bólowym i uznali, że wnioskodawczyni w okresie od 26 lutego 2013r. do 31 marca (...). była zdolna do pracy. Zdaniem biegłych wystawione za ten okres przez lekarza leczącego zaświadczenie o niezdolności do pracy było niezasadne i nie znajdowało potwierdzenia w ustalonym rozpoznaniu i uznaniu niezdolności do pracy pracownika umysłowego.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dnia 09.09.2013r. - k.29 akt.

Z wydaną w sprawie opinią nie zgodziła się wnioskodawczyni, ale nie wniosła do nich zastrzeżeń merytorycznych. Wniosła o dopuszczenie dowodu z ustnej opinii uzupełniającej biegłych w celu zadania im pytań.

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z ustnej opinii uzupełniającej biegłych sądowych chirurga ortopedy i neurologa.

Z wydaną w sprawie opinią zgodziła się strona pozwana.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania wnioskodawczyni były nieuzasadnione.

W niniejszej sprawie rozstrzygnięciu wymaga kwestia czy wnioskodawczynie w okresie od 26 lutego 2013r. do 31 marca 2013r. była niezdolna do pracy i czy przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego za ten okres wobec niestawiennictwa na wyznaczone na dzień 25 lutego 2013r., na dzień 19 marca 2013r. i na dzień 26 marca 2013r. badania przez lekarza orzecznika ZUS.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Na równi z niezdolnością do pracy z powodu choroby traktuje się niemożność wykonywania pracy:

1) w wyniku decyzji wydanej przez właściwy organ albo uprawniony podmiot na podstawie przepisów o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi;

2) z powodu przebywania w:

a) stacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego w celu leczenia uzależnienia alkoholowego,

b) stacjonarnym zakładzie opieki zdrowotnej w celu leczenia uzależnienia od środków odurzających lub substancji psychotropowych;

3) wskutek poddania się niezbędnym badaniom lekarskim przewidzianym dla kandydatów na dawców komórek, tkanek i narządów.

Dyspozycja art. 59 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – Dz. U. z 2010 r. Nr 77 poz. 512), daje możliwość i określa zasady kontrolowania prawidłowości orzekania o czasowej niezdolności do pracy.

Strona pozwana korzystając z powołanego przepisu wyznaczyła kontrolne badania lekarskie celem zbadania zasadności wystawionego zaświadczenia o niezdolności do pracy. Wnioskodawczynie nie stawiała się na wyznaczone badania, czym uniemożliwiła dokonanie oceny zasadności wystawionych zaświadczeń o niezdolności do pracy.

Jak wykazało przeprowadzone przed Sądem postępowanie wezwania na wyznaczone badanie lekarskie strona pozwana wysłała na adres zamieszkania wnioskodawczynie. Przesyłka na badanie wyznaczone na dzień 25 lutego 2013r. nie została wnioskodawczynie doręczona, w związku z tym pozostawiono zawiadomienie o konieczności jej odebrania w urzędzie pocztowym w terminie 14 dni. Przesyłka była dwukrotnie awizowana i wnioskodawczynie przesyłki nie odebrała w związku z tym przesyłkę zwrócono stronie pozwanej. Pozostawionego awiza wnioskodawczynie nie odnalazła w skrzynce pocztowej. Wezwania na badania wyznaczone przez lekarza orzecznika ZUS na dzień 19 marca 2013r. i na dzień 26 marca 2013r. wnioskodawczynie odebrała w dniu 26 marca 2013r., ok. godz. 18.00. W tym miejscu Sąd z urzędu zauważa, że wnioskodawczynie odnalazła drugie awiza w swojej skrzynce pocztowej, a termin odebrania wyznaczony przez pocztę polską upłynął po dniu wyznaczonego na dzień 19 marca 2013r. i na dzień 26 marca 2013r. badania. Wnioskodawczynie odebrała przesyłkę w dniu 26 marca 2013r. ok. godz. 18.00. Niewątpliwie wezwania te były spóźnione i wnioskodawczynie odebrała je w terminie 14 dni to nie mogła się stawić na wyznaczone na ten dzień badanie. Strona pozwana nie może utożsamiać fakt pozostawienia zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w terminie 14 dni w urzędzie pocztowym z jej doręczeniem. Takie stanowisko nie znajduje uzasadnienia w żadnym przepisie k.p.a. dotyczącym doręczeń.

Doręczenia normuje dział I, rozdział 8 Kpa. Stosownie do zamieszczonego tam art. 44 § 1 pkt 1 wynika, że w przypadku niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w art. 42 i 43 tj. adresatowi lub dorosłemu domownikowi operator pocztowy przechowuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zgodnie z § 4 doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy.

Zdaniem Sądu strona pozwana nie zawiadomiła skutecznie wnioskodawczyni o wyznaczonych na dzień 25 lutego 2013., na dzień 19 marca 2013r. i na dzień 26 marca 2013r. badaniach przez lekarza orzecznika ZUS. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wnioskodawczyni nie została prawidłowo i skutecznie zawiadomiona o terminie wyznaczonych badań. W tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wnioskodawczyni, że nie otrzymała pierwszego zawiadomienia o konieczności odebrania przesyłki w urzędzie pocztowym we właściwym terminie.

Strona pozwana wyznaczając wnioskodawczyni badanie lekarskie przez Lekarza Orzecznika ZUS miała na względzie dokonanie oceny zasadności wystawionego na okres od 09 lutego 2013 r. do dnia 31 marca 2013 r. zwolnienia lekarskiego i ustalenie czy istotnie wnioskodawczyni w tym okresie była niezdolna do pracy.

Przeprowadzone przed Sądem postępowanie wykazało, że w okresie od 26 lutego 2013r. do 31 marca 2013r. wnioskodawczyni była zdolna do pracy. Potwierdzili to w wydanej w dniu 09 września 2013r. opinii biegli sądowi chirurg ortopeda i neurolog. Zdaniem Sądu opinia biegłych sądowych zasługuje na przymiot wiarygodności. Opinia ta została sporządzona w sposób obiektywny, rzetelny i pełny a jej wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawczyni. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczyni.

Dowód z opinii biegłego podlega ocenie Sądu przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c., na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii biegłego nie jest przedstawienie faktów, lecz ich ocena na podstawie wiedzy fachowej (wiadomości specjalnych). Nie podlega ona zatem weryfikacji, jak dowód na stwierdzenie faktów, na podstawie kryterium prawdy i fałszu. Nie są miarodajne dla oceny tego dowodu niekonkurencyjne z nim oceny świadków i uczestników postępowania, co do faktów będących przedmiotem opinii (zob. uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 7 listopada 2000 r., I CKN 1170/98, OSNC 2001, nr 4, poz. 64; uzasadnienie orzeczenia SN z dnia 15 listopada 2002 r., V CKN 1354/00, niepubl.). W przedmiotowej opinii biegli sądowi odpowiedzieli na wszystkie postawione przez Sąd pytania. Swoje stanowisko poparli wnikliwą analizą dokumentacji medycznej oraz przeprowadzonym badaniem wnioskodawczyni.

Zdaniem Sądu opinia jest pełna, uwzględnia wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u wnioskodawczyni i Sąd w pełni podziela stanowisko zajęte w opinii przez biegłych.

Biegli sądowi, którzy wydali opinię w niniejszej sprawie są specjalistami o dużej wiedzy merytorycznej i praktycznej, są lekarzami niezależnymi od stron.

Odnosząc się do zastrzeżeń wnioskodawczyni wniesionych do wydanej w sprawie opinii na wstępie należy podnieść, że stanowią one w istocie niczym nie popartą polemikę z oceną stanu zdrowia wnioskodawczyni dokonaną przez biegłych sądowych. W spornym okresie w stanie zdrowia wnioskodawczyni nie występowały takie dolegliwości, aby orzec niezdolność do pracy. Z tych względów Sąd oddalił wniosek wnioskodawczyni o dopuszczenie dowodu z ustnej opinii uzupełniającej biegłych sądowych celem zadania im pytań. Zdaniem Sądu opinia jest pełna i zawiera merytoryczne uzasadnienie, a samo niezadowolenie z opinii nie jest podstawą do wydania opinii uzupełniającej.

Z tych względów Sąd uznał, że w okresie od 26 lutego 2013r. do 31 marca 2013r. wnioskodawczyni była zdolna do pracy i niezasadne były wystawione za ten okres zwolnienia lekarskie.

W związku z powyższym Sąd na mocy przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawczyni i orzekł jak w sentencji.